

Jaczi snôži to darënk

Cëż za szpôs! Do nas włôżł
Pón Mikòłój, człowiek zacht.
Miôł òn miech, jak na trzech.
Sóm gò dwigôł. Co za chwat?!

Bëne chłop miôł w nim lop
Smaczków, kùszków - centnar wnet.
Do te jesz dobri kòsz
Krëszków, jabków, slëwów mët.

Chto le chcôł, cos z te miôł,
Jeden bómka, jinszi drops.
A fejn dzéwczã òczka blészczã,
Dlô nie wëjął ekstra cos.

Alaże, cëż to je?!
Ksążka - rodny w ni pisënk.
Zdrzelë w niã, dzëwiąc sã
Jaczi snôži to darënk.

Sł.: Eugeniusz Pryczkowski, muz.: Jerzy Stachurski

Jaki piękny to prezent

Cóz za zdarzenie! Do nas przyszedł
Pan Mikołaj, człowiek szacowny.
Miał on wór bardzo wielki,
Sam go dźwigał, co za siła!

W środku mężczyzna miał w nim pełno
Smakołyków, ciastek – chyba koło centnara.
Oprócz tego pełen kosz
Gruszek, jabłek, też śliwek.

Kto tylko chciał coś z tego miał,
Jeden cukierka, inny dropsa.
A piękne dziewczę oczka mrużyło,
Dla niego wyjął coś specjalnego.

O, cóż to jest!
Książka – rodzimy w niej zapis.
Patrzyli w nią, dziwili się,
Jaki cudowny to prezent.

Tłumaczenie z języka kaszubskiego: Eugeniusz Pryczkowski